

**รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง พ.ศ.**

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง พ.ศ. (ร่างพระราชบัญญัติ) ดังนี้

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

ในการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น ๒ วิธี ดังนี้

(๑) การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

(๒) การรับฟังความคิดเห็นโดยตรงจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

(๑) การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่

- รับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒๔ ราย ซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ

- รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วไปผ่านทางเว็บไซต์สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ

(๒) การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ แก่ผู้มีหน้าที่รายงาน ในโครงการบูรณาการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ครั้งที่ ๑ ในระหว่างวันที่ ๒๐-๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ ณ โรงแรมพูลแมน จี พัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน ๑ ครั้ง ซึ่งไม่มีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ

๓. พื้นที่และกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

(๑) เปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย เป็นระยะเวลา ๓๐ วัน

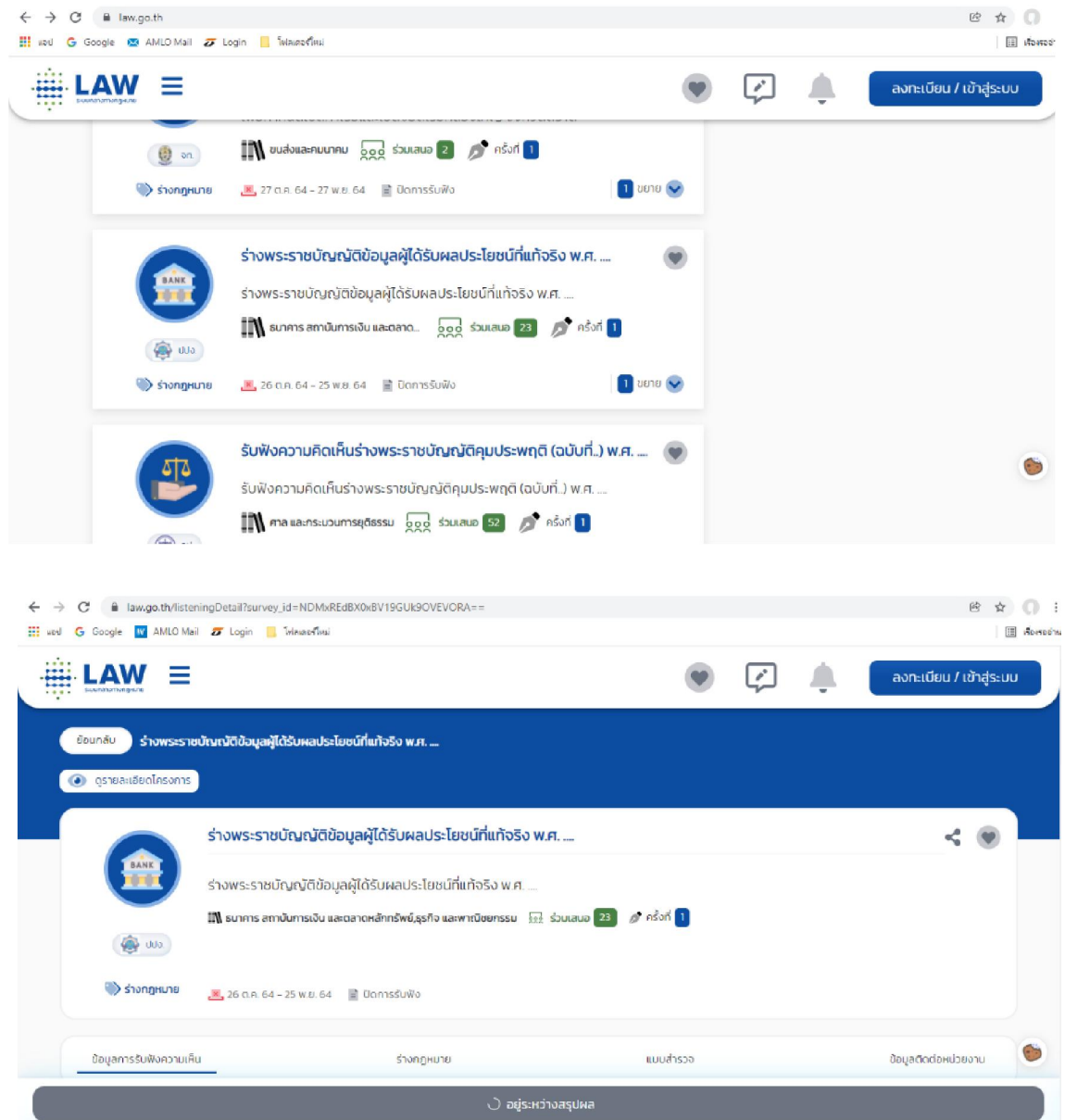
(๒) เปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ประชาชนทั่วไปผ่านทางเว็บไซต์สำนักงาน ปปง. เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

(๓) เปิดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบธุรกิจได้มีการแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวในโครงการบูรณาการปฏิบัติงานฯ ตาม ๒. (๒)

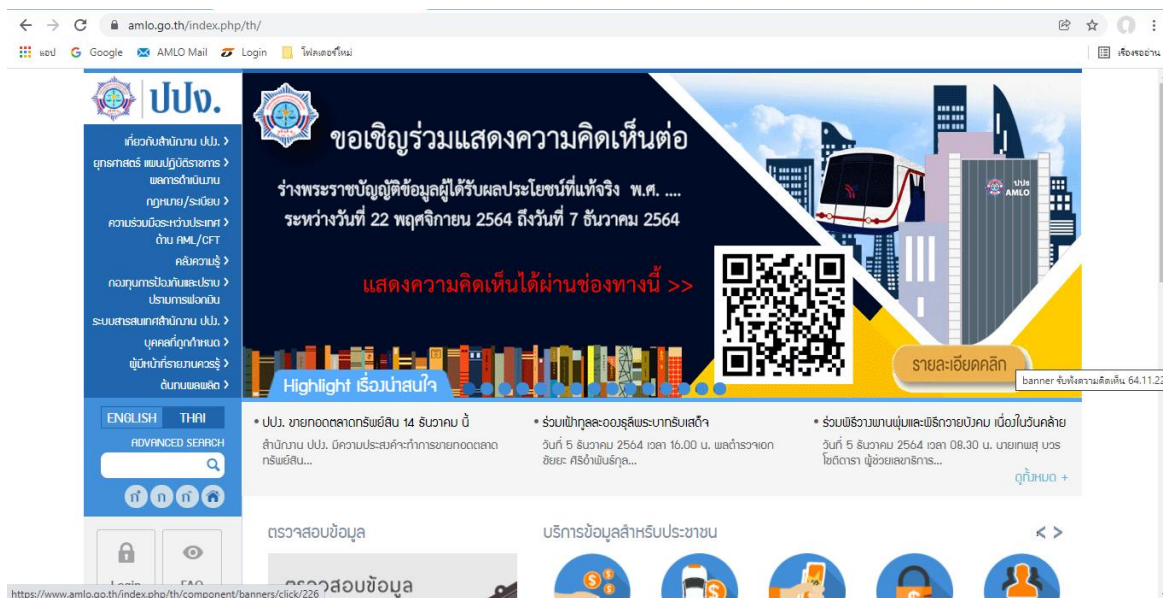
๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

สำนักงาน ปปง. ได้นำความคิดเห็นของหน่วยงานของรัฐ และผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาพิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฯ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ปรากฏตามรายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง พ.ศ. แนบท้ายนี้

รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง พ.ศ.
จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย
ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

รับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง พ.ศ.
จากประชาชนทั่วไปผ่านทางเว็บไซต์สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th)
ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔

รับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง พ.ศ.

แก่ผู้มีหน้าที่รายงาน

ในโครงการบูรณาการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและ

ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ครั้งที่ ๑

ในระหว่างวันที่ ๒๐-๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ ณ โรงแรมพูลแมน จี พัทยา จังหวัดชลบุรี

ผลการรับฟังความคิดเห็น
ต่อร่างพระราชบัญญัติข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง พ.ศ.

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
๑.	ความคิดเห็น ต่อบทนิยาม ในมาตรา ๓	๑) เห็นควรให้เพิ่มเติมนิยามศัพท์ของคำว่า ข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงเพิ่มเติมให้มีการสอดคล้องกับกฎหมาย ปปง. และบรรดา กฎกระทรวงและประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในทางปฏิบัติให้มีความสอดคล้อง ถูกต้องและชัดเจนมากที่สุดต่อทุกๆ หน่วยงานภาครัฐและผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลรวมไปถึงผู้มีหน้าที่รายงานตามกฎหมาย ปปง. ๒) เห็น ควร ให้ เติ ม นิ ยาม ข อ ง ค้ า ว่า "ผู้คุ้มครองทรัสต์" ให้ชัดเจน	๑) ร่าง พรบ. ฉบับนี้ไม่ได้ให้คำนิยาม หน่วยงาน ดังต่อไปนี้ไว้ - องค์กรทางศาสนา เช่น วัด มัสยิด คริสตจักร - พรรคการเมือง หรือ สาขาพรรคการเมือง, นิติ บุคคลอาคารชุดหรือนิติบุคคลหมู่บ้าน จัดสรร, โรงเรียนเอกชน, สมาวิชาชีพต่างๆ - กิจกรรมร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร ที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล - หน่วยงานต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ ของตนเอง เช่น สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ธนาคารกรุงเทพ) ๒) นิยามคำว่าบริษัท ในมาตรา ๓ รวมถึง สำนักงานสาขา และสำนักงานตัวแทนที่ ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ของบริษัท ต่างประเทศด้วยหรือไม่ (บริษัท เอไอเอ จำกัด)	๑) คำนิยาม “ข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ ที่แท้จริง” ในร่างพระราชบัญญัติฯ มีความ สอดคล้องกับนิยาม “ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่ที่ แท้จริง” ในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อ ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๖๓ เพียงแต่เป็นการขยายความเพิ่มเติมจาก คำนิยามในกฎกระทรวงดังกล่าวเพื่อเป็น กรอบกฎหมายให้ผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลผู้ได้รับ ผลประโยชน์ที่ที่แท้จริงสามารถระบุตัวบุคคล ที่เข้าหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนดและ หากร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ มีการบังคับใช้ใน อนาคต ก็ ต้อง ยึด นิ ยาม ตา ม ร่ า ง พระราชบัญญัติฯ นี้เป็นหลัก ๒) ส่วนการขอเพิ่มนิยามคำว่า “ผู้คุ้มครองทรัสต์” นั้น เนื่องจากถ้อยคำ ดังกล่าวปรากฏที่ใช้อยู่เพียงมาตราเดียวใน กฎหมาย จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดในบท นิยามแต่สามารถเขียนคำอธิบายรายละเอียด ได้ในแนวปฏิบัติได้ว่าหมายถึงบุคคลใด

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
				“ผู้คุ้มครองทรัสต์” ตามหลักสากล หมายถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ไม่ใช่ผู้ก่อตั้งทรัสต์ (Settlor) ทรัสต์ (Trustee) หรือผู้รับประโยชน์ (Beneficiary) ซึ่งมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำทรัสต์ หากทรัสต์ใดมีผู้คุ้มครองทรัสต์ก็จะหมายความว่าผู้คุ้มครองทรัสต์ได้รับการแต่งตั้งโดยผู้ก่อตั้งทรัสต์และทรัสต์ นอกจากนี้ ทรัสต์ก็จะมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของตน ที่ผ่านมา ผู้คุ้มครองทรัสต์ถูกใช้ในกรณีที่มีการเปิดบัญชีต่างประเทศ หน้าที่ของผู้คุ้มครองทรัสต์คือการปกป้องผู้รับประโยชน์จากทรัสต์ เช่น เคยมีกรณีที่ทรัสต์พยายามแสวงหาประโยชน์โดยทุจริตจากทรัพย์สินของทรัสต์ ในกรณีนี้ ผู้คุ้มครองทรัสต์สามารถเข้ามาขัดขวางและยุติทรัสต์ได้ ๓) แม้โดยทั่วไปแล้วนิติบุคคลและบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายทุกประเภทควรมีความโปร่งใสในการประกอบธุรกิจหรือดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์และไม่ควรถูกบิดเบือนไปใช้ในทางที่ผิดกฎหมาย อย่างไรก็ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้มุ่งหมายที่จะ

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
				สร้างความโปร่งใสเฉพาะนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายบางประเภทที่อาจมีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินหรือสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย แต่ไม่รวมถึงองค์กรทางศาสนา พรรคการเมือง โรงเรียนเอกชน สภาวิชาชีพหรือด้านอื่นๆ เนื่องจากองค์กรทางศาสนา (ที่มีได้อยู่ในรูปของสมาคมหรือมูลนิธิ) พรรคการเมือง นิติบุคคลอาคารชุดหรือนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร โรงเรียนเอกชน สภาวิชาชีพต่างๆ หรือหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเฉพาะ ไม่อาจมีผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงหรือผู้ควบคุมในลักษณะเดียวกับองค์กรธุรกิจหรือองค์กรไม่แสวงหากำไร ดังนั้น ในขั้นนี้จึงยังไม่ได้กำหนดให้ครอบคลุมไปถึงกลุ่มดังกล่าว ส่วนกิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากรที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลนั้นโดยที่กิจการร่วมค้าเป็นหน่วยภาษีที่มีการรวมกันของกิจการค้าหรือหากำไรของกิจการตั้งแต่ ๒ กิจการขึ้นไป และกิจการที่เข้ามารวมกันนั้น ก็เป็นผู้ที่ต้องแจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงอยู่แล้ว เช่นในฐานะ

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
				ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือคณะบุคคลที่มีโชติบุคคล เป็นต้น ดังนั้นจึงไม่ได้กำหนดหน้าที่ให้ต้องแจ้งอีก ๓) นิยามคำว่า “บริษัท” ในร่างมาตรา ๓ รวมถึง สำนักงานสาขาและสำนักงานตัวแทนที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทยของบริษัทต่างประเทศด้วยเนื่องจากเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย เว้นแต่บริษัทแม่ในต่างประเทศเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของต่างประเทศก็จะได้รับยกเว้นไม่ต้องแจ้งและยืนยันข้อมูลต่อนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
๒.	ความคิดเห็นต่อการกำหนดข้อยกเว้นในมาตรา ๔	๑) หากมีกฎหมายฉบับนี้ออก อาจจะต้องมีการปรับปรุงกฎหมาย ปปง. ที่เกี่ยวข้องด้วย เนื่องจากหลักเกณฑ์ในการกำหนดผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงในกฎหมายนี้มีความชัดเจนมากกว่าและข้อยกเว้นตามมาตรา ๔ ควรจะเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการยกเว้นในการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงในกฎหมาย ปปง. ด้วย ๒) มาตรา ๔ (๑) ควรรวมถึงบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ	๑) มาตรา ๔ (๑) – เนื่องจากปัจจุบันบริษัทมหาชนในประเทศไทยสามารถจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand หรือ SET) และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ตามขนาด เงื่อนไข และคุณสมบัติของกฎหมายและกฎเกณฑ์ของหน่วยงานกำกับที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น หากมาตรานี้มีเจตนารมณ์ของกฎหมายประสงค์ให้หมายรวมไปถึงบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ด้วย	๑) หากร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ มีผลใช้บังคับ สำนักงาน ปปง. จะต้องดำเนินการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฯ ต่อไป ๒) สำนักงาน ปปง. ได้นำร่างมาตรา ๔ (๑) มาจากข้อ ๒๑ (๔) แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติฯ และกฎกระทรวงฯ ดังกล่าว ได้ยกเว้นกรณีของบริษัททั้งที่จด

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
			ควรเพิ่มข้อความให้ชัดเจนว่าให้รวมไปถึงบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นี้ด้วย และหากไม่ได้มีเจตนาให้รวมไปถึงก็ควรเพิ่มข้อความในบทบัญญัติมาตรา ๔ (๑) ให้ชัดเจนว่าไม่รวมไปถึงบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ เพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติของผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลฯ มาตรา ๔ (๔) – เนื่องจากข้อความดังกล่าวกล่าวถึงองค์กรเอกชนต่างประเทศที่เข้ามาดำเนินงานในประเทศตามความต้องการของรัฐบาลไทยเพราะเป็นเรื่องระดับรัฐบาลกับองค์กรต่างประเทศนั้น จึงเป็นการยากต่อการปฏิบัติของผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลฯ หรือผู้มีหน้าที่รายงานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ป.ป.ง.) หากไม่มีประกาศหรือการกำหนดออกมาเป็นกฎหมายลูก เช่น กฎกระทรวง หรือประกาศนายทะเบียนว่าองค์กรใดบ้างที่มีหรือเข้าคุณสมบัติตาม (๔) นี้ (ธนาคาร ซูมิโตโม มิตซูบิชิ ทรัสต์ (ไทย) จำกัด (มหาชน))	ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand หรือ SET) และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) อยู่แล้ว เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์ mai ก็ถือเป็นตลาดหลักทรัพย์ภายใต้หมวด ๕ ของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย ๓) ข้อยกเว้นในการแจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตามร่างมาตรา ๔ (๑) รวมถึงบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศด้วยโดยได้มีการแก้ไขร่างแล้ว ๔) ในประเด็นตามมาตรา ๔ (๔) ที่กำหนดให้องค์กรเอกชนต่างประเทศที่เข้ามาดำเนินงานในประเทศตามความต้องการของรัฐบาลไทยได้รับยกเว้นในการแจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงนั้น แก้ไขแล้วโดยกำหนดให้เป็นอำนาจนายทะเบียนในการออกประกาศ ๕) กรณีสำนักงานสาขาและสำนักงานตัวแทนในประเทศไทยมีบริษัทแม่หรือสำนักงานใหญ่เป็นบริษัทมหาชนที่มีหุ้นเป็น

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
			๒) ถ้าสำนักงานสาขา และสำนักงานตัวแทนมีบริษัทแม่ หรือสำนักงานใหญ่เป็นบริษัทมหาชน ที่มีหุ้นเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในต่างประเทศ จะได้รับยกเว้นไม่ต้องทำตามกฎหมายนี้ ตามมาตรา ๔ หรือไม่ (บริษัท เอไอเอ จำกัด)	หลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในต่างประเทศ ย่อมได้รับยกเว้นไม่ต้องทำตามกฎหมายฉบับนี้ด้วยโดยมีการแก้ไขตามข้อสังเกตแล้ว
๓.	ความคิดเห็นต่อข้อกำหนดให้ห้างหุ้นส่วน คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล บริษัท ทรัสต์ สหกรณ์ และองค์กรไม่แสวงหากำไรเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ในมาตรา ๕ - ๑๐	๑) มาตรา ๕-๑๐ ที่มีเนื้อหาให้ระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง อาจทำให้เกิดความสับสนว่าต้องระบุตามข้อย่อยทุกข้อหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น มาตรา ๗ (๑) หากมีผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงอยู่แล้ว ๒ คน และบริษัทยังคงต้องรายงานตาม (๒) ถึง (๗) อาจทำให้จำนวนผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงมีจำนวนมากกว่าหลักเกณฑ์ทั่วไปในการทำ KYC/CDD ๒) การเขียนกฎหมายว่า ให้ถือว่าผู้รับผลประโยชน์เป็นบุคคลดังต่อไปนี้มีเจตนารมณ์เพียงใด เช่นถ้ามีบุคคลที่เข้าหลักเกณฑ์ทั้ง ๗ ข้อ ก็จะต้องระบุผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ๗ คนหรือไม่ เสนอให้เขียนแบบตามเกณฑ์ ปปง. ในการทำ KYC คือระบุเป็นลำดับขั้นตอน ถ้าหาขั้นแรกไม่ได้ให้ใช้วิธีขั้นถัดไป	๑) เนื่องจากการกำหนดตัว และ/หรือระบุ ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของนิติบุคคลประเภทต่าง ๆ ตามที่มาตรา ๕ - มาตรา ๑๐ กำหนดไว้นั้น ในทางปฏิบัติแล้วอาจเกิดเหตุการณ์ที่สามารถระบุตัวบุคคลที่เข้าเงื่อนไขในบทบัญญัติของ () ต่าง ๆ ในแต่ละมาตราของมาตรา ๕ - มาตรา ๑๐ ได้ เช่น อาจพบบุคคลที่มีคุณสมบัติหรือเข้าเงื่อนไขของการเป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดได้มากกว่า ๑ คน และ/หรือ หนึ่ง () ทั้งนี้ เพราะข้อความที่ว่า “ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของ ...” สามารถทำให้เข้าใจได้ว่า “ใครก็ได้อย่างน้อย ๑ คน” หรือเข้าใจได้ว่า “ทุกคนที่มีคุณสมบัติเข้าเงื่อนไขของการเป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตาม () ต่อไปนี้	๑) โดยทั่วไปแล้วในแต่ละนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลอาจมีผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงมากกว่า ๑ คนได้ ดังนั้น ตามร่างมาตรา ๕- มาตรา ๑๐ จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงไว้หลายกรณีแล้วแต่ว่าจะเข้าหลักเกณฑ์ใด โดยกำหนดเป็นหน้าที่ของผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลในการแจ้งต่อนายทะเบียนร่างกฎหมายฉบับนี้จึงมีหลักการที่กว้างกว่าการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตามกฎหมายกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่กำหนดหน้าที่ของผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรมในการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า ด้วยเหตุนี้ ถ้อยคำตามร่าง

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
		๓) มีความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อร่าง พรบ. ประเด็นที่ ๑) ในมาตรา ๕-๑๐ ในประเด็นการกำหนดตัวผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงว่าตามเจตนารมณ์ของกฎหมายประสงค์จะให้มีการกำหนดผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงได้หลายๆคนในหนึ่งผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลใช่หรือไม่เนื่องจากในบทบัญญัตินั้นไม่ได้มีการเขียนในทำนองว่าเป็นใครคนใดคนหนึ่งจากหลักเกณฑ์ใน () ต่างๆ ซึ่งทำให้เข้าใจได้ว่าหากพบบุคคลที่เข้าเงื่อนไขใน () ต่างๆ ของแต่ละนิติบุคคลจำต้องกำหนดให้เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงทุกๆ คนไป ๔) ร่างมาตรา ๖,๗ กรณีไม่สามารถหาผู้รับผลประโยชน์ได้ ควรเป็นผู้บริหารระดับสูง ตามกฎกระทรวง การกำหนดในมาตรา ๖,๗ ข้มเกินไป นอกจากนี้ มาตรา ๘ และ ๑๐ ควรกำหนดการหาผู้รับผลประโยชน์ร้อยละ ๒๕ ด้วย	ต้องเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง” ดังนั้นเพื่อมิให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือสับสนต่อการปฏิบัติ หากกฎหมายมีเจตนารมณ์จะให้ผู้แจ้งข้อมูลฯ ระบุเพียงอย่างน้อย ๑ คน หรือให้แจ้งข้อมูลของบุคคลที่มีคุณสมบัติเข้าเงื่อนไขของการเป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงมากกว่า ๑ คนก็ได้ตามความเป็นจริง เห็นควรเสนอแนะให้เพิ่มข้อความเข้าไปในแต่ละมาตราหรือเพิ่มเติมเป็นบทบัญญัติต่างหาก (ธนากร ชุมิโตโม มิตซุชิ ทร์สต์ (ไทย) จำกัด (มหาชน)) ๒) ข้อความที่อธิบายในเชิงคุณภาพ เช่นบุคคลที่ตามพฤติการณ์มีอำนาจควบคุม ผู้มีอำนาจควบคุม ตามมาตรา (๖) สำหรับบริษัท ตามมาตรา ๕(๓)(๔) สำหรับห้างหุ้นส่วนตามมาตรา ๖(๒)(๓) สำหรับคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคลตามมาตรา ๘(๕) สำหรับทรัสต์ ตามมาตรา ๙(๔) สำหรับสหกรณ์ ในทางปฏิบัติแล้ว เป็นไปได้ยากที่บริษัทจะแจ้งให้หน่วยงานของรัฐทราบว่ามีใครเป็นผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงหากไม่ปรากฏทางเอกสารโดยชัดแจ้ง เพราะหากบุคคลดังกล่าวมีอำนาจในการควบคุมหรือ	พระราชบัญญัติจึงใช้คำว่า “ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของ...” อันมีเจตนารมณ์ให้ต้องแจ้งยืนยันข้อมูลของบุคคลทุกๆ คนที่เข้าลักษณะตามเกณฑ์ของกฎหมาย ๒) ร่างมาตรา ๖ และมาตรา ๗ มีการกำหนดไว้ในวรรค ๒ แล้วว่ากรณีไม่สามารถหาผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงได้ก็ให้ระบุผู้บริหารระดับสูงขององค์กรนั้นเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงแทนซึ่งถือเป็นข้อยกเว้นจากหลักเกณฑ์ทั่วไป และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๖๓ ในปัจจุบัน ส่วนเหตุผลที่ร่างมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ ไม่สามารถกำหนดการเป็นเจ้าของร้อยละ ๒๕ กรณีของทรัสต์และองค์กรไม่แสวงหากำไรได้นั้น เนื่องจากโดยลักษณะของทรัสต์และองค์กรไม่แสวงหากำไรไม่ได้เป็นองค์กรธุรกิจที่มุ่งแสวงหากำไร จึงไม่สามารถพิจารณาความเป็นเจ้าของหรืออำนาจ

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
			กรอบการจัดการจัดการของบริษัท ก็ย่อมมีอำนาจในการถอดถอนผู้บริหารของบริษัท (ผู้รายงาน) เช่นกัน จึงอาจจะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ และไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบังคับใช้แม้จะมีบทลงโทษก็ตาม อาจจะต้องหามาตรการบังคับอื่น ๆ หรือมาตรการคุ้มครองผู้รายงาน ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ข้อความที่อธิบายในเชิงปริมาณที่สามารถวัดได้ อาทิ เช่นการถือหุ้น การเป็นหุ้นส่วน ผู้มีสิทธิได้รับส่วนแบ่ง เป็นต้น ควรเขียนให้ครอบคลุมถึงหุ้นของบุคคลที่เกี่ยวข้อง อาทิ คู่สมรส บุตร หรือบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมเข้าไว้ด้วย เช่น มาตรา ๕(๑) ผู้เป็นหุ้นส่วน รวมส่วนของคู่สมรส บุตร หรือบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตั้งแต่ร้อยละ ๒๕ ขึ้นไป... หรือร่างมาตรา ๖ (๑) ผู้มีสิทธิที่จะได้รับส่วนแบ่งเงินได้...รวมส่วนแบ่งของเงินได้ของคู่สมรส บุตร หรือบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตั้งแต่ร้อยละ ๒๕ ขึ้นไป...	ควบคุมได้เหมือนกรณีของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ๓) สำนักงาน ปปง. เข้าใจดีว่าการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงทั้งในแง่ข้อความที่อธิบายเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ ก็อาจจะเป็นการยากที่จะสามารถได้ข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ แต่การที่ร่างกฎหมายฉบับนี้กำหนดหน้าที่ให้ต้องแจ้งข้อมูลและยืนยันข้อมูลต่างๆ เองก็เพราะเป็นข้อมูลภายในขององค์กรที่อยู่ในความรับรู้ขององค์กรนั้นๆ ยากที่ภาครัฐหรือบุคคลภายนอกจะรับรู้ได้ หากยังใช้มาตรการเดิมๆ ที่อ้างว่ามีข้อมูลเปิดเผยไว้อยู่แล้ว หน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนสามารถเข้าไปตรวจสอบได้ก็คงไม่เกิดปัญหาคนต่างด้าวใช้คนไทยเป็นนอมินีในการถือหุ้นแทนหรือมีการเปิดบริษัทบังหน้าเพื่อกระทำความผิดหรือการฟอกเงินในหลายๆ คดี มาตรการตามกฎหมายฉบับนี้แม้ไม่สามารถป้องกันการใช้นิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายไปในทางที่ผิดได้อย่าง

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
			ม.๗(๑) ผู้ถือหุ้น รวมหุ้นของคู่สมรส บุตร หรือบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตั้งแต่ ร้อยละ ๒๕ ขึ้นไป... (๒) ผู้มีสิทธิได้รับส่วนแบ่งของกำไร รวม ส่วนแบ่งกำไรของคู่สมรส บุตร หรือบุตรบุญ ธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตั้งแต่ร้อยละ ๒๕ ขึ้นไป... ม.๙(๑) สมาชิกที่มีหุ้น รวมหุ้นของคู่ สมรส บุตร หรือบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติ ภาวะ ตั้งแต่ร้อยละ ๑๕ ขึ้นไป... เป็นต้น (บมจ.ซิกัน่า) ๓) มาตรา ๗ ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้ได้รับ ผลประโยชน์ที่แท้จริงของบริษัท (๕) ผู้มีอำนาจ ในการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการเกินกึ่งหนึ่ง ของกรรมการทั้งหมด หมายความว่าอย่างไร - ในความเข้าใจคือจำนวนการโหวต มากกว่ากึ่งหนึ่งใช่หรือไม่ เช่น ผู้ถือหุ้น ๑ ราย แต่มีเสียงโหวต ๕๑% ใช่หรือไม่ - หากมีผู้ถือหุ้น ๓ ท่านเท่ากัน แต่ละ ท่านมีจำนวนหุ้น ๙๘ หุ้น, ๑ หุ้น และ ๑ หุ้น ตามลำดับ แต่มีเสียงโหวตท่านละ ๑ เสียง เท่ากัน ในลักษณะนี้ไม่เข้าข่ายข้อนี้ใช่หรือไม่	สมบูรณ์แบบก็ตาม แต่การกระทำความผิดก็ ทำได้ยากขึ้นเช่นกัน หากเปรียบเทียบ ระหว่างภาระที่เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยโดยการ แจ้งและยืนยันข้อมูล (ที่อยู่ในความรับรู้ของ นิติบุคคลและบุคคลที่มีการตกลงกันทาง กฎหมายอยู่แล้ว) กับประโยชน์สาธารณะที่ ประเทศชาติและประชาชนได้รับจาก กฎหมายฉบับนี้ก็ถือว่าได้สัดส่วนกันเพราะ สามารถสร้างความโปร่งใสของนิติบุคคลและ บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายมากขึ้น ๔) ส่วนกรณีที่ต้องการให้การแจ้งข้อมูล ครอบคลุมถึงหุ้นของบุคคลที่เกี่ยวข้อง อาทิ คู่สมรส บุตร หรือบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมเข้าไว้ด้วย พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้ครอบคลุมทั้งการถือหุ้น โดยตรงและโดยอ้อมตามบทนิยามอยู่แล้ว กล่าวคือ มีการกำหนดให้รวมถึงการให้บุคคล อื่นถือหุ้นแทน (นอมินี) หากผู้ถือหุ้นมีการ กระจายหุ้นให้ผู้เกี่ยวข้องถือแทนโดยตนเอง มีอำนาจที่แท้จริงในการควบคุม จึงเป็นกรณี ที่ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงต้องเปิดเผย หรือแจ้งข้อมูลนั้นต่อนายทะเบียน

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
			- นอกจากผู้ถือหุ้นแล้ว ربกวน ยกตัวอย่างผู้มีอำนาจในลักษณะอื่นว่าหมายถึงบุคคลใด นอกจากนี้ ร่างมาตรา ๗ หากบริษัทแม่ถือหุ้น ๙๙% ต้องหาผู้ถือหุ้นของบริษัทแม่ด้วยหรือไม่ (หา Ultimate Beneficial Ownership) และยังใช้อัตราส่วน ๒๕% ตามประกาศหรือไม่ (Amundi asset management) ๔) เสนอให้เพิ่มข้อความ "ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม" ไปใน มาตรา ๗ (๑) (๒) และ (๓) เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น (บริษัท เอไอเอ จำกัด)	๕) ในประเด็นที่ว่าผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด หมายความว่าอย่างไรนั้น ผู้มีอำนาจดังกล่าวอาจเป็นผู้ถือหุ้นในนิติบุคคล หรือบริษัทเกินกว่าร้อยละห้าสิบของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของนิติบุคคล หรือบริษัทนั้นหรือมีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้นของนิติบุคคล หรือของบริษัทก็ได้ นอกจากนี้ บุคคลที่มีอำนาจดังกล่าวอาจไม่ใช่ทั้งผู้ถือหุ้นหรือมีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น แต่เป็นผู้มีอำนาจตามความเป็นจริงในการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการก็ได้ ข้อมูลนี้อาจเป็นข้อมูลภายในขององค์กรนั้นเองที่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบ การพิจารณาอำนาจควบคุมคะแนนเสียงตั้งแต่ร้อยละสิบห้าของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทเป็นการพิจารณาจากผู้เป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นแต่ละราย ดังนั้น ผู้ถือหุ้น ๑ รายแต่มีเสียงโหวต ๕๑% ก็ย่อมถือว่ามีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงเกิน ๒๕%

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
				ส่วนกรณีหากมีผู้ถือหุ้น ๓ คนก็ต้องพิจารณาจากอำนาจควบคุมคะแนนเสียงโดยพิจารณาจากสัดส่วนของหุ้นเป็นหลัก ซึ่งตามหลักกฎหมายบริษัท การนับคะแนนเสียงพิจารณาจากจำนวนการถือหุ้น กล่าวคือ ๑ หุ้นต่อ ๑ เสียง ไม่ใช่ผู้ถือหุ้น ๑ คนต่อ ๑ เสียง ดังนั้น ผู้ที่ถือหุ้นเกิน ๒๕% ย่อมมีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงของบริษัทนั้น ส่วนหากว่ามีผู้ถือหุ้นเกิน ๒๕% ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท บุคคลทุกคนที่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวก็ถือว่าเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของบริษัททุกราย สำหรับตัวอย่างผู้มีอำนาจในลักษณะอื่นนั้นเป็นการเขียนกฎหมายเพื่อเปิดช่องให้สามารถเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในอนาคตเท่านั้น จึงต้องอาศัยพฤติการณ์และข้อเท็จจริงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้วจึงจะสามารถยกตัวอย่างหรือกำหนดหลักเกณฑ์ได้ ๖) ตามร่างมาตรา ๗ หากบริษัทแม่ถือหุ้น ๙๙% ก็ต้องหาผู้ถือหุ้นของบริษัทแม่ด้วย โดยใช้เกณฑ์การถือหุ้น ๒๕% ตามที่กำหนด

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
				๗) ข้อเสนอให้เพิ่มคำว่า "ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม" ไปใน มาตรา ๗ (๑) (๒) และ (๓) นั้น มีการกำหนดไว้ในบทนิยามแล้วจึงไม่จำเป็นต้องมาบัญญัติไว้ในแต่ละมาตราอีก
๔.	ความคิดเห็นต่อข้อกำหนดให้ห้างหุ้นส่วน คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลบริษัท ทรัสต์ สหกรณ์ และองค์กรไม่แสวงหากำไรต้องแจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ในมาตรา ๑๑ – ๑๒	๑) เรื่องข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง เห็นด้วยว่าเป็นสิ่งที่ควรจะต้องมี แต่การกำหนดให้บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด แจ้งข้อมูลในส่วนนี้ตามระยะเวลาหลังประกาศ และแจ้งทุกปี อาจจะเป็นการทำงานที่ไม่ก่อประโยชน์มาก เนื่องจากปัจจุบันฐานข้อมูลของ DBD มีข้อมูลในเรื่องของผู้ถือหุ้นอยู่แล้ว ดังนั้น ปปง. สามารถขอข้อมูลจาก DBD ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการได้โดยตรง อย่างไรก็ดี หาก ปปง. มีข้อกังวลว่าอาจจะมีผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงอื่น (เช่น มาตรา ๗ (๖) (๗)) ในส่วนนี้ ปปง.อาจจะกำหนดในมุมของข้อมูลผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงที่มี นอกเหนือจาก DBD โดยกำหนดให้บริษัทจะต้องแจ้งเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่ดำเนินการต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนด ๒) ไม่เห็นด้วย เพราะเป็นการล่วงล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น	๑) ควรเพิ่มเติมหน่วยงานที่รับแจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง กรณี สมาคม และมูลนิธิ ไม่ได้จดทะเบียนกับกรมการปกครอง เช่น สมาคมกีฬาบางแห่ง จดทะเบียนกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือ สมาคมการค้า จดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (ธนาคารกรุงไทย) ๒) มาตรา ๑๑ ผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง จะต้องมีการทำ POA มอบหมายหรือไม่ หรือเป็นนิติกรรมการบริษัท มอบหมายให้ตัวแทนบริษัทก็เพียงพอแล้ว โดยปกติควรต้องประสานงานกับกรมพัฒนาฯ ว่าต้องการเอกสารเพิ่มเติมอะไรบ้าง และในการนำส่งข้อมูลดังกล่าวจะต้องขอ Consent จากผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงหรือไม่ หรือให้ถือปฏิบัติตาม Legal Obligation ตาม PDPA (Amundi asset management)	๑) การจดทะเบียนหรือการแจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงเป็นมาตรการสากลที่มีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายในหลายๆ ประเทศ ภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการฟอกเงิน การทุจริต และการหลบเลี่ยงรัชฎากรร่างพระราชบัญญัติฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อการรวบรวม และ จัดเก็บ ข้อมูล ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงเป็นฐานข้อมูลกลาง เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินการ ไม่ถูกใช้ไปในทางที่ผิดกฎหมาย และเป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบเพื่อวัตถุประสงค์ในการปกป้องประโยชน์สาธารณะ จึงมีเหตุผลความจำเป็นในการล่วงล้ำเข้าไปในแดนของสิทธิส่วนบุคคลของประชาชนเพื่อขอทราบข้อมูลดังกล่าว อีกทั้งการต้องเปิดเผยข้อมูลว่าบุคคลใดเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงก็ไม่ได้สร้างความ

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
		๓) เป็นการสร้างขั้นตอนให้แก่ประชาชนในการประกอบธุรกิจมากเกินไปจนสมควร กรณีบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามารถอ้างอิงผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง สามารถอ้างอิงจากผู้ถือหุ้นหรือผู้ถือหุ้นส่วนได้อยู่แล้ว หรือกรณีสหกรณ์ สามารถอ้างอิงจากเจ้าของบัญชีหรือผู้ถือหุ้นในสหกรณ์นั้นๆ ได้ ๔) ควรพิจารณาความซ้ำซ้อนของข้อมูลด้วย หากข้อมูลมีหน่วยงานจัดเก็บแล้ว ควรเชื่อมโยงได้ โดยไม่ควรระบุเพิ่ม ๕) มีการเอาบริษัทบังหน้าเพื่อฉ้อโกงชาวบ้านหรือจ้างνομินีถือหุ้นแทนเพื่อซ่อนเงินที่ฉ้อโกงมา ถ้ามีการเปิดเผยข้อมูลจะทำให้รู้ว่าใครเป็นตัวการอยู่เบื้องหลัง ๖) เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้องต่อการปฏิบัติตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ๗) การกำหนดในลักษณะดังกล่าวอาจทำให้ผู้ประกอบการมีขั้นตอนในการประกอบธุรกิจมากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่แน่ใจในภายภาคหน้าหน่วยงาน	๓) การแสวงหาข้อมูลดังกล่าวไม่ว่าด้วยทางไหนเป็นไปได้ยากในทางปฏิบัติ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงในการตรวจสอบ สร้างภาระให้แก่ธุรกิจในการใช้เครื่องมือ หรือเพิ่มระบบที่ต้องตรวจสอบ เพิ่มขึ้นตอนการปฏิบัติงาน และควรต้องมีการเปิดเผยฐานข้อมูลของหน่วยงานรับจดทะเบียน เพื่อให้ตรวจสอบได้ตามที่ กม.กำหนด และเพื่อไม่เป็นการโยนภาระให้แก่ภาคธุรกิจจนเกินไป (หน่วยงานกำกับดูแล) ๔) ไม่เห็นด้วย เนื่องจากข้อมูลที่ต่องานตามร่าง พ.ร.บ.ดังกล่าว บริษัทได้มีการรายงานต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเป็นประจำอยู่แล้ว (บริษัท อีซี่บาย จำกัด (มหาชน)) ๕) ไม่เห็นด้วยที่จะกำหนดให้องค์กรไม่แสวงหากำไรต้องอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากมีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ใช้บังคับอยู่แล้ว อีกทั้งยังเป็นการบัญญัติกฎหมายที่ขัดต่อ FATF COMBATING THE ABUSE OF NPOS (RECOMMENDATION ๘) ซึ่งมีข้อเสนอแนะว่า ข้อเสนอแนะที่ ๘ ไม่ควรถูกตีความในทางที่ผิด	เสียหายหรือผลกระทบด้านลบต่อชื่อเสียงหรือกระทบต่อสิทธิในทางทรัพย์สินของบุคคลแต่ประการใด แม้ว่าการกำหนดหน้าที่แก่ผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตามร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นการสร้างภาระเพิ่มขึ้นสำหรับองค์กรธุรกิจหรือองค์กรไม่แสวงหากำไร แต่ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลภายในองค์กรที่มีอยู่แล้วและเป็นข้อมูลในความรับรู้ขององค์กรนั้นๆ ยากที่ภาครัฐและบุคคลภายนอกจะทราบได้หากไม่มีมาตรการบังคับให้เปิดเผย จึงไม่ได้เป็นการสร้างภาระให้ต้องไปแสวงหาจากภายนอกแต่อย่างใด ๒) สำหรับเหตุผลที่ว่าเหตุใดจึงไม่นำข้อมูลผู้ถือหุ้นกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือข้อมูลเจ้าของบัญชีหรือผู้ถือหุ้นในสหกรณ์ซึ่งมีอยู่แล้ว เพื่อลดภาระแก่องค์กรธุรกิจและบรรดาผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลนั้น เนื่องจากข้อมูลผู้ถือหุ้นที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้ามีอยู่ อาจไม่ได้แสดงข้อมูลการถือหุ้นโดยอ้อมหรือการให้บุคคลอื่นถือหุ้นแทนซึ่งเป็นข้อมูลที่องค์กรธุรกิจบางองค์กรไม่ยอมเปิดเผยหรือ

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
		ที่เกี่ยวข้องอาจมีการเรียกเอกสารหลักฐานแสดงข้อมูลดังกล่าวเพิ่มเติม ซึ่งจะก่อให้เกิดภาระต่อภาคธุรกิจได้โดยไม่จำเป็น ๘) เห็นด้วย แต่ควรมีข้อกำหนดให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับ กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๖๓ ๙) อยากให้พิจารณาการกำหนดเรื่องของการส่งข้อมูลอีกครั้ง และหน่วยงานที่รับแจ้ง นอกจากนี้ พรบ.ฉบับนี้บังคับใช้บริษัททั่วประเทศ น่าจะส่งผลต่อบริษัทเล็กๆ บริษัทที่เป็นครอบครัวกิจการด้วย น่าจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ประกอบการเล็กๆ เกินสมควรหรือไม่ ขอให้ลองพิจารณาเรื่องของ DBD ในการนำส่งข้อมูลไปยังหน่วยงานท่านโดยตรงอีกครั้ง นอกจากนี้บริษัทเล็กๆ หรือร้านค้าเล็กๆ ที่มีการจดทะเบียนไม่ได้มีความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายมากมาย ทาง ปปง. ควรอุดช่องว่างตรงนี้ เพราะบางครั้งบริษัทเล็กๆ หรือร้านค้าเล็กๆ ไม่ได้มีเจตนาที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ๑๐) เห็นด้วย เนื่องจากประเทศไทยมีธุรกิจสีเทาจำนวนมากซึ่งอาจมีการใช้นิติบุคคลบัง	หรือมีการใช้อย่างไม่ถูกต้องเพื่อกดดันองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งจะส่งผลเสียหรือเป็นอุปสรรคต่อการทำหน้าที่และการดำเนินงานขององค์กรที่ไม่แสวงหากำไร เนื่องด้วยภาคประชาสังคมหรือองค์กรสาธารณประโยชน์เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของโลกและเศรษฐกิจของหลายประเทศ และอาจเข้าลักษณะเป็นกฎหมายที่มีเนื้อหาขัดต่อรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๐ (กรรมการสมาคมส่งเสริมภาคประชาสังคม) ๖) มีกฎหมายกำหนดให้แจ้งไว้แต่เดิมแล้ว ไม่ควรออกกฎหมายมาซ้ำซ้อน (องค์กรภาคประชาสังคม) ๗) มูลนิธิต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อกระทรวงมหาดไทยอยู่แล้วเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ ยังซ้ำซ้อนกับการจดทะเบียนนิติบุคคล (มูลนิธิศูนย์คุ้มครองสิทธิด้านเอดส์) ๘) เห็นด้วย เพื่อให้หน่วยงานกำกับดูแลสถาบันการเงิน และผู้ประกอบการอาชีพตาม มาตรา๑๖ สามารถเข้าถึงแล้วใช้ข้อมูลเพื่อ	อาจมีเจตนาปิดกั้นเพื่อประโยชน์บางประการ นอกจากนี้ ข้อมูลที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้ามีก็เฉพาะข้อมูลรายชื่อผู้ถือหุ้นและรายชื่อกรรมการ แต่อาจไม่มีข้อมูลผู้รับผลประโยชน์ในมิติอื่นๆ เช่น อำนาจควบคุมของบุคคลที่อาจไม่มีรายชื่อของผู้ถือหุ้นหรือเป็นกรรมการบริษัท (ตามหลักสากล ข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงต้องการข้อมูลด้านความเป็นเจ้าของ (Ownership) และข้อมูลด้านการควบคุม (Control)) นอกจากนี้ โดยที่ปัจจุบันมีหน่วยงานกำกับดูแลนิติบุคคลและบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายหลายหน่วยงาน การมีข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนหรือกระจัดกระจายหลายหน่วยงานก็เป็นต้นทุนในการบริหารจัดการข้อมูลอย่างหนึ่ง จึงจำเป็นต้องมีการรวบรวมข้อมูลให้อยู่จุดเดียวกัน คือ สำนักงาน ปปง. ส่วนการแจ้งข้อมูลไปยังนายทะเบียนผ่านหน่วยงานจดทะเบียนนิติบุคคลหรือกำกับดูแลหลักเป็นเพียงการอำนวยความสะดวกผู้มีหน้าที่แจ้งเท่านั้น เพื่อให้หน่วยงานจดทะเบียนหรือกำกับดูแลเหล่านั้นส่งข้อมูลมายังสำนักงาน

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดงความ ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
		หน้าในการทำผิด การดำเนินงานของนิติบุคคลควรให้สาธารณชนสามารถตรวจสอบได้ ๑๑) การออกกฎหมายที่ซ้ำซ้อนเกินความจำเป็น ก่อให้เกิดภาระแก่ทั้งภาครัฐและเอกชน เชื่อว่าข้อมูลดังกล่าวสามารถเชื่อมโยงกันได้อยู่แล้ว จึงไม่ควรออกเป็นกฎหมายอีก อีกทั้งกฎหมายฉบับนี้ก่อให้เกิดหน้าที่ต่างๆ มากมาย และมีโทษอาจระทบต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจในประเทศไทยและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของไทยได้ ๑๒) มาตรา ๑๒,๑๓ และมาตราอื่นที่เกี่ยวข้องขาด บริษัทมหาชนจำกัดที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ๑๓) บริษัทมีหน่วยงานที่รับแจ้งเป็น DBD ซึ่ง DBD จะมีข้อมูลของผู้ถือหุ้นบริษัททุกปีอยู่แล้ว หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น DBD สามารถส่งต่อไปยัง ปปง ได้โดยตรงทันที นอกจากนี้ จากมาตรา ๑๒ ก็กำหนดให้ DBD เมื่อได้รับแจ้งจะต้องส่งต่อ ปปง อยู่แล้ว ๑๔) ทำให้เกิดความยุ่งยาก เป็นการสร้างภาระให้แก่ประชาชนในการแจ้งต่อหน่วยงานรับจดทะเบียน เนื่องจากปกติที่ต้องมีการเตรียม	ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (บริษัท เอไอเอ จำกัด) ๙) เห็นด้วย เพราะเพื่อความโปร่งใส (สมาคมการขายและการตลาด อสังหาริมทรัพย์ไทย) ๑๐) มีข้อมูลนี้ทำให้สามารถทราบได้ว่าองค์กรมีความโปร่งใสหรือไม่ นอกจากนี้ เห็นด้วยว่าต้องแจ้งข้อมูลผ่านหน่วยงานรับจดทะเบียน แต่อาจเกิดความยุ่งยากเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้รับผลประโยชน์ ในภายหลัง สร้างความไม่สะดวกและงานเพิ่มเติมให้กับหลายๆ ฝ่าย (Cathay international shopping center Co.,Ltd.)	ปปง. ต่อไป อันเป็นเรื่องการประสานงานระหว่างหน่วยงานรัฐด้วยกัน ๓) สำหรับข้อเรียกร้องตามข้อเสนอแนะ FATF ด้าน AML/CFT และการประเมินในกรอบ Global Forum ของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศแบบรับรอง (EOIR Peer Review) คือ การมีอยู่ การเข้าถึง และการแลกเปลี่ยน ข้อมูลของผู้เป็นเจ้าของ และ ข้อมูลอัตลักษณ์บุคคล (Availability of Ownership and identity Information) โดยแบ่งออกได้เป็น ข้อมูลผู้เป็นเจ้าของตามกฎหมาย (Legal Ownership Information) ข้อมูลของผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง (Beneficial Ownership Information) และ ข้อมูลอัตลักษณ์บุคคล (Identity Information) ของนิติบุคคลและข้อตกลงทางกฎหมายทุกประเภท (Legal Entities and Legal Arrangement) มาตรฐานสากลดังกล่าวถูกหยิบยกขึ้นมาในเวทีความร่วมมือระหว่างประเทศหลายๆ เวที การที่ประเทศใดประเทศหนึ่งยังมีข้อบกพร่องหรือไม่สามารถ

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
		เอกสารมากมายอยู่แล้ว เมื่อกำหนดให้ต้องมีการแจ้งข้อมูลผ่านหน่วยงานรับจดทะเบียน เช่น กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมสรรพากรอีก ส่งผลให้ต้องเตรียมข้อมูลและเอกสารประกอบเพิ่มเติมเป็นจำนวนมากเกินสมควร เกิดความสับสนในขั้นตอนการจดทะเบียนในหน่วยงานดังกล่าว ๑๕) ทำให้เกิดความสับสน กับเอกสารของหน่วยงานอื่นๆ และเป็นการเพิ่มขั้นตอน ในการจัดเตรียมเอกสาร ว่าสรุปแล้วต้องมีเอกสารนี้หรือไม่ จึงจะดำเนินการกับหน่วยงานที่พูดถึงได้ ๑๖) ควรแจ้งต่อหน่วยงานหลักที่รับจดทะเบียน ๑๗) เห็นด้วยอย่างยิ่งที่ควรกำหนดให้หน่วยงานรับจดทะเบียนเป็นผู้รับแจ้งข้อมูลและเก็บรวบรวมเพื่อใช้ประโยชน์ในทางกฎหมายต่อไปเพราะเป็นหน่วยงานกลางที่ต้องดำเนินการทางทะเบียนและข้อมูลต่างๆ กับผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลอยู่แล้วซึ่งจะทำให้เกิดความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ๑๘) ในร่างมาตรา ๑๑ วรรคแรก ความว่า “..บุคคลอื่นที่มีหน้าที่แจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงมอบหมาย” ในกรณี		ปฏิบัติได้ย่อมหมายถึงความไม่น่าเชื่อถือในระบบกฎหมายซึ่งส่งผลกระทบต่อความไม่น่าเชื่อถือในระบบเศรษฐกิจของประเทศนั้นๆ ด้วย และย่อมกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอีกด้วย ต้องยอมรับว่าในยุคปัจจุบันความโปร่งใสเป็นเรื่องที่นานาประเทศให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในแง่ของการจะไปลงทุนในประเทศใดประเทศหนึ่ง นอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือด้านอื่นๆ ดังนั้น หากประเทศไทยเพิกเฉยต่อการจัดทำฐานข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงก็ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการควบคุมกำกับจากภาครัฐและอาจกระทบต่อการค้าการลงทุนจากต่างประเทศเช่นกัน ๔) ขอยืนยันว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการขัดขวางหรือควบคุมเสรีภาพในการรวมกลุ่มหรือดำเนินกิจกรรมขององค์กรไม่แสวงหากำไร เสรีภาพดังกล่าวมีอยู่อย่างใดก็มีอยู่อย่างนั้น ร่างกฎหมายฉบับนี้เพียงแต่ต้องการความโปร่งใสในการดำเนินการเพื่อป้องกันการใช้อำนาจขององค์กรไม่แสวงหากำไรเพื่อบังหน้าในการระดมทุนหรือ

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
		ของทรัสต์ ผู้ที่ทรัสต์มีอบหมายนั้นหมายความว่า รวมถึง ผู้จัดการกองทรัสต์ หรือไม่		เป็นช่องทางในการดำเนินกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย การเปิดเผยข้อมูลผู้ควบคุมจึงเป็นการแสดงความโปร่งใสอย่างหนึ่ง ดังนั้น トラบใดที่วัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรมขององค์กรไม่แสวงกำไรยังอยู่ในขอบเขตที่รัฐธรรมนูญรับรองก็ย่อมสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามปกติ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว นอกจากการป้องกันการถูกใช้เพื่อการกระทำความผิด เช่น การฟอกเงิน หรือสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายแล้ว ยังเป็นการปกป้องประชาชนจากการถูกหลอกลวงฉ้อโกงโดยใช้องค์กรไม่แสวงหากำไรบังหน้าอีกด้วย ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลผู้ควบคุมองค์กรไม่แสวงหากำไรก็เป็นหลักการสากลที่ปฏิบัติกันในทุกๆ ประเทศ ๕) ในร่างพระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับกับบริษัทมหาชนจำกัดที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ด้วย ตามคำนิยาม “บริษัท” ที่ระบุไว้ในร่างพระราชบัญญัติฯ ๖) เหตุที่สำนักงาน ปปง. ต้องเป็นนายทะเบียนในการรับแจ้งข้อมูลตามร่างกฎหมายฉบับนี้เนื่องจากผลจากการหารือกับ

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
				หน่วยงานรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่ามาตรการในการแจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงก็เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันการนำติดบุคคลหรือองค์กรไม่แสวงหากำไรไปใช้ในการกระทำความผิดในรูปแบบต่างๆ จึงเห็นควรให้สำนักงาน ปปง. เป็นหน่วยงานหลักในการรับแจ้งข้อมูลและเป็นศูนย์กลางของข้อมูล โดยให้ผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลแจ้งผ่านหน่วยงานจดทะเบียนเพื่อรวบรวมข้อมูลนั้นส่งให้สำนักงาน ปปง. ต่อไปเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลที่ปกติก็จะมีการติดต่อราชการกับหน่วยงานจดทะเบียนเป็นปกติอยู่แล้ว ๗) สำหรับร่างมาตรา ๑๑ วรรคแรก ความว่า "..บุคคลอื่นที่ผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงมอบหมาย" ในกรณีของทริสต์ ผู้ที่ทริสต์มอบหมายนั้นหมายความว่ารวมถึง ผู้จัดการกองทริสต์หรือไม่นั้น ผู้จัดการกองทริสต์ก็อาจเป็นบุคคลที่ผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลมอบหมายก็ได้ ๘) หลักการในร่างมาตรา ๑๑ ไม่ได้กำหนดว่าต้องมีหนังสือมอบอำนาจ

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
				เนื่องจากเป็นเรื่องภายในของผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ซึ่งสำนักงาน ปปง. จะไม่ก้าวล่วงไปถึงแนวทางการปฏิบัติภายในดังกล่าว นอกจากนี้ในร่างมาตรา ๑๑ วรรคสอง ได้กำหนดหน้าที่ให้ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตามร่างมาตรา ๕ – มาตรา ๑๐ มีหน้าที่ในการให้ข้อมูลการเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงต่อผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูล และหากผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงไม่ให้ข้อมูลหรือให้ข้อมูลอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งก็จะมีโทษตามร่างมาตรา ๒๔ อยู่แล้ว ดังนั้น การที่ผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลจะต้องขอความยินยอม (consent) จากผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงหรือไม่นั้น เป็นเรื่องภายในของผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงเช่นกัน
๕.	ความคิดเห็นต่อระยะเวลาที่กำหนดในการแจ้งข้อมูลผู้ไ้ด้รับ	๑) ระยะเวลาการแจ้งตามมาตรา ๑๕ (๑) ที่กำหนดให้แจ้งทุกสิ้นปีปฏิทิน ปัจจุบันบริษัทแต่ละแห่งมีสิ้นปีปฏิทินของบริษัทไม่เหมือนกัน บางแห่ง ๓๑ ธันวาคม บางแห่ง ๓๑ มีนาคม และบางแห่งเป็น ๓๐ กันยายน ในส่วนนี้ขอให้	๑) ปัจจุบันบริษัทจำกัดนำส่ง บอจ.๕ ทาง platform ของกรมพัฒนาฯ ในการนำส่งผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ควรประสานงานกับกรมพัฒนาฯ ในการนำส่ง online พร้อมกับ บอจ.๕ และงบการเงินด้วย	๑) ตามเจตนารมณ์ของร่างมาตรา ๑๕ (๑) ที่กำหนดให้ห้างหุ้นส่วน บริษัท คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล และทรัสต์ ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของทุกปี คำว่า “สิ้นปีปฏิทิน” หมายถึง ๓๑

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
	ผลประโยชน์ที่ แท้จริง ใน มาตรา ๑๓ – ๑๕	พิจารณา และให้คำอธิบายแน่ชัดจนอีกครั้ง ว่า เป็นแบบใด เมื่อสิ้นปีปฏิทินของแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน จึงส่งผลให้ช่วงการส่งรายชื่อผู้ถือหุ้นไปยัง DBD ก็เป็นคนละช่วงกันอยู่แล้ว ปกติ บริษัทจะส่งหลังประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น จึงอยากให้ลองกลับไปดูระยะเวลาในส่วนนี้อีกครั้ง หากจะกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องดำเนินการเพื่อผู้ประกอบธุรกิจจะได้จัดทำไปในคราวเดียวกัน ๒) ไม่ควรกำหนดเวลา เนื่องจากส่งผลกระทบต่อประชาชนในการแจ้งข้อมูล หากมีการกำหนดเวลา เห็นว่าควรเป็นความสมัครใจในการแจ้งข้อมูล และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการแจ้งข้อมูล โดยอาจทำเป็นเว็บไซต์กลางในการแจ้งข้อมูลดังกล่าว โดยมี ปปง. เป็นหน่วยงานกลางในการรับผิดชอบและเก็บรักษาข้อมูล ๓) ไม่เข้าใจหลักการการกำหนดเวลาดังกล่าว ๔) มีความเห็นว่า ๓๐ วันค่อนข้างกระชั้นชิดเกินไป	สำหรับเวลานำส่งควรเป็นเวลาตามการนำส่งงบการเงิน คือ ภายใน ๒๑ วันหลังจากประชุมผู้ถือหุ้นแต่ไม่เกิน ๓๑ พฤษภาคม ของทุกปี (Amundi asset management) ๒) ควรกำหนดให้แจ้ง BO ทันทีพร้อมกับกระบวนการยื่นจดทะเบียนกับหน่วยงานผู้กำกับดูแลหน่วยงานนั้นๆ (ธนาคารพาณิชย์)	ธันวาคม ของทุกปีเพื่อให้่ายต่อการควบคุมกำกับของนายทะเบียนและไม่เกิดความสับสนแก่ผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลแต่ละกลุ่ม ส่วนเหตุที่ไม่กำหนดให้ต้องแจ้งข้อมูลพร้อมการส่งงบการเงินนั้น หากกำหนดเป็นช่วงเวลาเดียวกันอาจเกิดความสับสนแก่ผู้ปฏิบัติที่ต้องปฏิบัติหลายหน้าที่ในช่วงเวลาเดียวกัน อีกทั้งการที่ให้แจ้งยืนยันข้อมูลปีละครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินก็จะมี ความชัดเจนในวิธีปฏิบัติของแต่ละกลุ่ม ๒) หากไม่มีการกำหนดระยะเวลาการยื่นข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงในร่างพระราชบัญญัติฯ อาจจะส่งผลให้ไม่มีผู้ปฏิบัติและกฎหมายไม่สามารถบังคับใช้ได้ สำหรับกำหนดระยะเวลา ๓๐ วันนั้นเห็นว่ามี ความเหมาะสมที่สามารถปฏิบัติได้ซึ่งเมื่อหากเทียบกับกฎหมายเทศอื่นพบว่ามีระยะเวลาที่สั้นกว่าร่างกฎหมายฉบับนี้มาก เช่น สหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์ กำหนดให้ยื่นข้อมูลภายใน ๑๔ วัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล หรือประเทศฟิลิปปินส์ที่กำหนดให้

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
				ยื่นข้อมูลภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่มีการ เปลี่ยนแปลงข้อมูล เป็นต้น ๓) สำนักงาน ปปง. ได้วางรูปแบบในการ แจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงไว้ ๒ กรณี ได้แก่ ๑. กรณีผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลผู้ ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงที่จัดตั้งขึ้น <u>หลัง</u> ร่างพระราชบัญญัติฯ มีผลใช้บังคับ (ร่าง มาตรา ๑๓) และ ๒. กรณีผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูล ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงที่จัดตั้งขึ้น <u>ก่อน</u> ร่างพระราชบัญญัติฯ มีผลใช้บังคับ (ร่าง มาตรา ๑๔)
๖.	ความคิดเห็น ต่อ ก า ร ก า ห น ด ให้ เลขาธิการ คณะกรรมการ ป้องกันและ ปราบปราม การฟอกเงิน เป็ น น า ย ทะเบียนเป็น ผู้รับผิดชอบ	๑) เห็นด้วยว่า ปปง ควรจะเป็นหน่วยงานใน การเก็บรักษาข้อมูล แต่ประเด็นเรื่องนาย ทะเบียนการรับแจ้ง ตามมาตรา ๑๒ มีการก่า หน่วยงานการรับแจ้ง ดังนั้น หน่วยงานนั้นๆ น่า จะต้องเป็นนายทะเบียน หากกำหนดให้ เลขาธิการปปงเป็นนายทะเบียน ในส่วนนี้ หน่วยงานที่รับแจ้ง ควรจะเป็นปปง.เลย ไม่ใช่ ว่าไปหน่วยงานอื่น แล้วหน่วยงานอื่นส่งต่อไปยัง ปปง ในส่วนนี้มองว่าเป็นขั้นตอนทำงานที่ไม่ได้ ก่อประโยชน์เช่นกัน จะมีประโยชน์ต่อปปง.	๑) เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลผู้ได้รับ ผลประโยชน์ที่แท้จริงในแต่ละประเภทนิติ บุคคลของนายทะเบียนนั้น เป็นไปเพื่อ ประโยชน์ต่อการปฏิบัติตามกฎหมาย ป.ป.ง. โดยเฉพาะการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ ลูกค้าที่มีขั้นตอนต่าง ๆ ที่ผู้มีหน้าที่รายงานตาม กฎหมาย ป.ป.ง. ต้องปฏิบัติตาม เช่น การ ตรวจสอบข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้าและ การระบุและพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่ แท้จริงของลูกค้า การตรวจสอบข้อมูลของ ลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของ	๑) เหตุผลที่สำนักงาน ปปง. ต้องการให้ ผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูล แจ้งไปที่หน่วยงานจด ทะเบียนแทนการมาแจ้งมายังสำนักงาน ปปง. โดยตรง เนื่องจากเห็นว่าผู้มีหน้าที่แจ้ง มีการติดต่อกับราชการกับหน่วยงานจดทะเบียน เป็นปกติอยู่แล้วประกอบกับเพื่อไม่ให้เป็น การสร้างภาระกับนิติบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์กรไม่แสวงหา กำไร ที่ประกอบธุรกิจหรือดำเนินงานอยู่ที่ ต่างจังหวัดซึ่งอาจจะสะดวกยิ่งกว่าหาก กำหนดช่องทางให้ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือ

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
	ในการจัดเก็บ รักษาข้อมูล ใช้ประโยชน์ จากข้อมูล และมีอำนาจ ในการเปิดเผย ข้อมูล ใน มาตรา ๑๖	เพียงแค่ลดภาระในส่วนนี้ แต่กระจายภาระต่อหลายองค์กรเพิ่มขึ้น ๒) เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจาก ปปง. เป็นหน่วยงานโดยตรงที่รับผิดชอบในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ควรเป็นหน่วยงานกลางในการรับแจ้งและเก็บรักษาข้อมูล ๓) สำนักงาน ปปง. เป็นหน่วยงานกลางรับผิดชอบเรื่องนี้ จึงควรเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ จะสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นอิสระ และรักษาความลับของข้อมูลได้ง่ายกว่า ๔) ควรให้หน่วยงานรับจดทะเบียนเป็นผู้รับผิดชอบ ๕) ควรมีหน่วยงานกลางที่คอยเก็บข้อมูลเพื่อป้องกันการหาผลประโยชน์หรือรักษาผลประโยชน์ของพวกเขา ๖) นอกจากนี้ทางสำนักงานปปง. ควรเป็นผู้ตรวจสอบข้อมูลผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และยกเลิกเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องให้สถาบันการเงินที่มีหน้าที่ต้องพิสูจน์	ลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (กฎหมาย ป.ก.ร.) ทั้งนี้ หากร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับการประกาศและบังคับใช้ย่อมเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปฏิบัติตามทั้งกฎหมาย ป.ป.ง. และกฎหมาย ป.ก.ร. อาจเกิดเหตุการณ์ที่ผู้มีหน้าที่รายงานนำข้อมูลของผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้านิติบุคคลที่เปิดเผยโดยนายทะเบียนภายใต้พระราชบัญญัตินี้ไปใช้ แต่ข้อมูลดังกล่าวไม่ถูกต้องเป็นปัจจุบัน ณ ขณะเวลาที่นายทะเบียนเปิดเผย อาจเนื่องด้วยทางสำนักงานอาจยังมิได้รับแจ้งยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงตามรอบระยะเวลาตามมาตรา ๑๕ จะส่งผลให้ข้อมูลที่มีหน้าที่รายงานนำไปใช้ในกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ามีหรือประกอบไปด้วยข้อมูลบางส่วนที่ไม่ถูกต้องเป็นปัจจุบันจากเหตุการณ์ดังที่ยกตัวอย่าง	องค์กรไม่แสวงหากำไรเหล่านั้นสามารถแจ้งข้อมูลให้แก่หน่วยงานจดทะเบียนในพื้นที่เพื่อรวบรวมส่งข้อมูลมายังสำนักงาน ปปง. ต่อไป เว้นแต่ผู้มีหน้าที่แจ้งข้อมูลที่ไม่มีหน่วยงานหลักในการกำกับดูแลก็จะกำหนดให้แจ้งข้อมูลมายังสำนักงาน ปปง. โดยตรง ๒) สำหรับข้อเสนอให้มีการเพิ่มบทคุ้มครองผู้มีหน้าที่รายงานที่นำข้อมูลของผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้านิติบุคคลที่เปิดเผยโดยนายทะเบียนภายใต้พระราชบัญญัตินี้ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายมิให้มีความผิดหรือถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแล้วถึงแม้ข้อมูลดังกล่าวจะไม่ถูกต้อง ครบถ้วน หรือเป็นปัจจุบัน ณ ขณะเวลาที่นำข้อมูลมาใช้ในการเปิดเผยของนายทะเบียนนั้น ขอเรียนว่าหากความไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นปัจจุบันเกิดขึ้นจากภาครัฐเองก็ไม่อาจเอาผิดกับผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรมได้อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดข้อยกเว้นความรับผิด ๓) กรณีที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐบาลขอให้นายทะเบียนจัดส่งข้อมูลผู้ได้รับ

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
		ผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงออก เนื่องจากสำนักงานปปง.เป็นนายทะเบียนแล้ว ๓) การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงมีประโยชน์อย่างมาก หากสามารถมีการแชร์ข้อมูลให้กับสถาบันการเงิน เพื่อลดภาระในการที่จะให้ผู้มีหน้าที่รายงานต้องแจ้งต่อสถาบันการเงิน และทำให้ข้อมูลที่มีอยู่ในฐานข้อมูลของทุกฝ่ายมีความสอดคล้องกัน	ดังนั้น จึงใคร่ขอเสนอให้มีการเพิ่มบทคุ้มครองผู้มีหน้าที่รายงานที่นำข้อมูลของผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค่านิติบุคคลที่เปิดเผยโดยนายทะเบียนภายใต้พระราชบัญญัตินี้ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ป.ป.ง. และ/หรือ ป.ก.ร. มิให้มีความผิดหรือถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ป.ป.ง. และ/หรือ กฎหมาย ป.ก.ร. ถึงแม้ข้อมูลดังกล่าวจะไม่ถูกต้อง ครบถ้วน หรือเป็นปัจจุบัน ณ ขณะเวลาที่นำข้อมูลมาใช้ในการเปิดเผยของนายทะเบียน (ธนาคาร ซูมิโตโม มิตรชัย ทรัสต์ (ไทย) จำกัด (มหาชน)) ๒) ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐอาจขอให้นายทะเบียนจัดส่งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงเพื่อการอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศก็ได้ ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ หรือนายทะเบียนต้องขอ Consent จากผู้รับ	ผลประโยชน์ที่แท้จริงเพื่อการอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศก็ได้ ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ หรือนายทะเบียนต้องขอ Consent จากผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงหรือไม่ ตาม PDPA ขอเรียนว่าการรับส่งข้อมูลของนายทะเบียนหากเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินย่อมเข้าข่ายยกเว้นตามกฎหมาย PDPA ของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ขอข้อมูลนั้นคงต้องดูว่ามีภารกิจหรือหน้าที่เพื่อประโยชน์สาธารณะและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายหรือไม่ หากเข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวก็ย่อมสามารถขอข้อมูลได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมจากผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ๔) เนื่องจากสำนักงาน ปปง. เป็นหน่วยงานกลางที่จัดเก็บข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง หากผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวก็สามารถเข้าถึงได้ ณ จุดเดียวไม่ต้องไปค้นหายังแหล่งข้อมูล

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
			ผลประโยชน์ที่แท้จริงหรือไม่ ตาม PDPA และ ควรมีแนวปฏิบัติ (Amundi asset management) ๓) เห็นด้วยที่ ปปง จะทำให้เกิดการรายงาน ข้อมูลไปยังศูนย์กลางที่ ปปง.แห่งเดียว แต่ทั้งนี้ ปปง. ควรจัดให้มีแบบฟอร์มสำหรับการรายงาน ที่ชัดเจนสำหรับผู้มีหน้าที่ต้องรายงานตาม ร่างพรบดังกล่าวนี้ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน และไม่ให้เป็นการรายงานที่ซ้ำซ้อนกัน (บริษัท อีชีบาย จำกัด (มหาชน)) ๔) มีกฎหมายเดิมกำหนดไว้แล้ว ไม่ควรออก กฎหมายให้เกิดความซ้ำซ้อน นอกจากนี้ การ กำหนดให้ อำนาจนายทะเบียน อย่างกว้างขวาง เท่ากับ เพิ่มอำนาจเลขาธิการป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน มีอำนาจเหนือ หน่วยงานและกฎหมายอื่นๆ (องค์กรภาคประชาสังคม) ๕) ไม่เห็นด้วย เนื่องจากเวลาแจ้งข้อมูลผู้ที่ ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง จะต้องแจ้งไปยัง หน่วยงานรับจดทะเบียน ดังนั้นข้อมูลผู้ที่ได้รับ ผลประโยชน์ที่แท้จริงควรจะเก็บรวมกับข้อมูล อื่นๆของกิจการที่หน่วยงานรับจดทะเบียน และ	หลายแหล่ง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก สะดวกและง่ายแก่การควบคุมตรวจสอบ ส่วนการที่นายทะเบียนจะอนุญาตให้ผู้มี หน้าที่รายงานธุรกรรมเข้าถึงข้อมูลได้นั้น การ อนุญาตดังกล่าวมิใช่เป็นการอนุญาตเป็นราย ครั้ง แต่หากผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรมใด ได้รับอนุญาตแล้วก็สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ตลอดหากมีเหตุจำเป็นตามกฎหมายที่ต้องใช้ ข้อมูลนั้น เพียงแต่สำนักงาน ปปง. จะกำหนด มาตรการในการควบคุมการเข้ามาใช้ข้อมูล เพื่อความปลอดภัยของข้อมูลเท่านั้น ๕) มาตรการตามกฎหมายฉบับนี้ไม่มี ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายที่มีอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็น เป็นกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่ กำหนดหน้าที่ของผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ในการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของ ลูกค้าหรือกฎหมายอื่นๆ ที่กำหนดให้นิติ บุคคลที่จัดตั้งขึ้นต้องจดทะเบียนจึงจะ สามารถดำเนินธุรกิจหรือทำกิจกรรมตาม วัตถุประสงค์ได้ แต่ร่างกฎหมายฉบับนี้เป็น การกำหนดเกณฑ์เพื่อกำหนดบุคคลที่เป็นผู้

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
			สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องสามารถใช้และเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ โดยมีต้องขออนุญาตจากนายทะเบียนก่อน (บริษัท เอไอเอ จำกัด) ๖) ข้อมูลควรเก็บไว้ที่ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า มากกว่า เนื่องจากเป็นศูนย์รวมข้อมูลอยู่แล้ว (Cathay international shopping center Co.,Ltd.) ๗) – ในกรณี ปปง.จะเป็นนายทะเบียน ก็ไม่ควรกำหนดให้ผู้มีหน้าที่รายงานต้องระบุ BO เพราะศูนย์กลางอยู่ที่ ปปง.เอง ดังนั้น หากพบว่า BO เป็นบุคคลที่ถูกกำหนดควรแจ้งเป็นหนังสือมายังผู้มีหน้าที่รายงานได้เลยว่านิติบุคคล xx มี BO เป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือ - เนื่องจากรายชื่อที่ ปปง.ประกาศผ่านระบบ APS ยังมีปัญหาที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น หากปปง.จะเป็นนายทะเบียน ก็ขอให้มีการตรวจสอบรับผิดชอบ และดูแลอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ (ธนาคารพาณิชย์)	ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงหรือมีอำนาจควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการประกอบธุรกิจหรือดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องไม่ถูกใช้บังหน้าในการกระทำความผิดในรูปแบบต่าง ๆ ๖) การมีข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงไม่ได้ลบล้างหน้าที่ในการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมในกรณีที่ลูกค้าเป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย แต่การมีข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตามร่างกฎหมายฉบับนี้ จะทำให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมสามารถมีฐานข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงนอกเหนือจากข้อมูลที่ได้รับจากลูกค้าหรือข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ ได้ การมีฐานข้อมูลให้ตรวจทานความถูกต้องหลาย ๆ แหล่งย่อมทำให้สามารถระบุตัวผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงได้ถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
๗	ความคิดเห็น อื่น ๆ	๑) ร่างกฎหมายฉบับนี้น่าจะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทยไม่ให้ออก ครอบงำจากคนต่างด้าวได้ ๒) เนื่องจากข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์จะต้อง ถูกนำไปใช้โดยผู้มีหน้าที่รายงานตามกฎหมาย ปปง. และ/หรือ กฎหมาย ปกร. จึงเป็นการดี หากมีบทคุ้มครองผู้มีหน้าที่รายงานที่ใช้ข้อมูล เหล่านี้โดยสุจริต ณ เวลาที่ได้ข้อมูลมาจาก หน่วยงานรับจดทะเบียน และ/หรือ นาย ทะเบียนตาม ร่าง พรบ. นี้ ไม่มีความผิดหรือไม่ ต้องรับผิดใดๆ หากเป็นการใช้ข้อมูลเพื่อปฏิบัติ ตามกฎหมาย ปปปง. และ/หรือ ปกร. และแม้ ภายหลังจะมีการปรับปรุงแก้ไขข้อมูลผู้ได้รับ ผลประโยชน์ที่แท้จริงในภายหลังไปแล้ว ทั้งนี้ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวมีรอบระยะเวลาการ แจ้งตามกรอบเวลาของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ๓) ควรดำเนินการผ่านระบบออนไลน์ทั้ง กระบวนการ เพื่อให้เกิด single point ตาม นโยบายรัฐบาล ๔) พรบ. ข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ ควรกำหนด รายละเอียดให้เป็นไปในแนวทางเดียวกับ ระเบียบ วิธีการในการตรวจสอบผู้รับ	๑) ขอให้ปปง.มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ ชัดเจนต่อทุกธุรกิจที่เกี่ยวข้องก่อนออก กฎหมายใดเพื่อใช้บังคับ ไม่เช่นนั้นการออกกม. พร้าเพื่อแค่ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ไม่ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ หากธุรกิจไม่ สามารถนำมาใช้ได้จริง และผู้ใช้บังคับกม. ก็ไม่ มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในแต่ละธุรกิจ เพราะ ทุกธุรกิจมีจุดอ่อน จุดแข็งต่างกัน และยังมี หน่วยงานกำกับอื่นที่ดูแล การออกกฎหมายที่ ลำดับศักดิ์เท่าๆกัน แต่ขัดแย้งกัน ควร ระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เพราะการเปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงขั้นตอนใดไม่สามารถดำเนินการได้ ในระยะเวลาอันสั้น ความไม่ชัดเจนในทางปฏิบัติ และการไม่ ชัดเจนในการตีความกม.เป็นปัญหาอย่างยิ่งใน ทุกวันนี้โดยเฉพาะธุรกิจที่มีขนาดเล็ก การจะใช้ บังคับกม.ใดควรเป็นไปอย่างสมเหตุผลและมี ประสิทธิภาพต่อทุกขนาดธุรกิจ และทุก ประเภทของธุรกิจ ผู้ออกกฎหมายควรมีความ เข้าใจอย่างแท้จริง ต่อวัตถุประสงค์ ปัญหาที่ เกิดขึ้น และความเป็นไปได้จริงๆของการใช้ บังคับกม.	๑) ร่างมาตรา ๑๑ วรรคสี่ การจัดเก็บ อาจทำในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และวรรคห้าได้กำหนดไว้ว่าการแจ้งข้อมูลผู้ ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงและการเก็บรักษา ข้อมูลนั้น ให้เป็นไปตามรายการ หลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และแบบที่นายทะเบียน กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา นอกจากนี้ตามร่างมาตรา ๑๖ นายทะเบียน สามารถออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การ การจัดเก็บรักษาและใช้ประโยชน์จากข้อมูล ดังกล่าวและวิธีการเปิดเผยข้อมูลได้ ซึ่ง สามารถดำเนินการในรูปแบบหรือช่องทาง อิเล็กทรอนิกส์ได้ ๒) การนำข้อมูลจากฐานข้อมูลของ สำนักงาน ปปปง. ไปใช้ในระยะเวลาใด เวลาหนึ่งโดยสุจริต แม้ภายหลังข้อมูลนั้นจะมี การปรับปรุงแก้ไข ผู้มีหน้าที่รายงานก็ย่อมไม่ ต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว ๓) ถึงแม้ว่าในกฎกระทรวงการ ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๖๓ มีการกำหนดหลักการให้ผู้มี หน้าที่รายงานระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
		ผลประโยชน์ที่แท้จริงที่ประกาศในกฎกระทรวง การตรวจสอบข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๖๓	(หน่วยงานกำกับดูแล) ๒) ไม่เห็นด้วยที่จะกำหนดให้องค์กรไม่แสวงหากำไรต้องอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ เอกสาร FATF เรื่องแนวปฏิบัติที่ดีสำหรับ ข้อแนะนำที่ ๘ เรื่ององค์กรที่ไม่แสวงหากำไร ปี ค.ศ.๒๐๑๕ ยังระบุเพิ่มเติมว่า ข้อแนะนำที่ ๘ ไม่ควรนำมาใช้เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์เดียว ที่ใช้กับองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรทุกประเภท หรือที่เรียกว่า a “one size fits all” approach เนื่องจากจะไม่สอดคล้องกับ ข้อแนะนำที่ ๑ (Recommendation ๑) ซึ่งถือเป็นหัวใจที่มีความสำคัญมากที่สุด กล่าวคือ ควรกำหนดกฎเกณฑ์ทางกฎหมายเฉพาะกรณีที่มีความเสี่ยงเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้ายเท่านั้น (กรรมการสมาคมส่งเสริมภาคประชาสังคม) ๓) กฎหมายฉบับนี้ไม่มีประโยชน์และซ้ำซ้อน กับกฎหมายฉบับอื่น ขัดกับมาตรา ๗๗ ของ รัฐธรรมนูญ (องค์กรภาคประชาสังคม)	แท้จริงของลูกค้า อย่างไรก็ดี หลักการในร่าง พระราชบัญญัติฯ ต้องการให้มีฐานข้อมูลของ ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงรวบรวมไว้ ซึ่ง เป็นคนละหลักการกับกฎกระทรวงดังกล่าว อย่างไรก็ดี หากร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ ได้มี การบังคับใช้ สำนักงาน ปปง. จะต้อง ดำเนินการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องภายใน สำนักงาน ปปง. ให้สอดคล้องกับร่าง พระราชบัญญัติฯ และต้องยึดนิยาม “ข้อมูล ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง” ตามร่าง พระราชบัญญัติฯ นี้เป็นหลัก ๔) การแจ้งข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่ แท้จริงเป็นการสร้างความโปร่งใสแก่ผู้มี หน้าที่แจ้งข้อมูลโดยไม่ได้แยกแยะว่าขนาด กิจการใหญ่หรือกิจการขนาดเล็ก และกรณี ของการแจ้งข้อมูลดังกล่าวเป็นการ ดำเนินการตามข้อแนะนำที่ ๒๔ และ ข้อแนะนำที่ ๒๕ ว่าด้วยเรื่องความโปร่งใส และการเป็นเจ้าของผู้ได้รับผลประโยชน์ของ นิติบุคคลและบุคคลที่ตกลงกันทางกฎหมาย ดังนั้น เพื่อเป็นมาตรการป้องกันการใช้นิติ บุคคลและบุคคลที่มีการตกลงกันทาง

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
			๔) ไม่มีความจำเป็นต้องมีกฎหมายนี้ เพราะมีกฎหมายที่กำกับควบคุมการดำเนินงานของมูลนิธิสมาคม อยู่แล้ว (มูลนิธิศูนย์คุ้มครองสิทธิด้านเอดส์) ๕) เสนอให้ปรับข้อความในมาตรา ๑๖ เพื่อให้ภาคธุรกิจสามารถใช้ประโยชน์ และเข้าถึงข้อมูลผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง โดยอิสระ โดยไม่ต้องขออนุญาตจากสำนักงานก่อน เนื่องจากการระบุผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายฟอกเงินอยู่แล้ว (บริษัท เอไอเอ จำกัด) ๖) สำนักงานควรทำแนวปฏิบัติในการนำเสนอและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสดงความเห็นร่วมกันก่อนประกาศใช้ (Amundi asset management)	กฎหมายในทางที่ผิดจึงควรครอบคลุมองค์กรไม่แสวงหากำไรด้วย ๕) ก่อนกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับต้องมีการทำความเข้าใจกับหน่วยงานและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนร่วมกัน การออกกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ออกพรวดเดียวไร้เหตุผลเพียงแต่อ้างมาตรฐานสากลเพียงประการเดียว แต่ร่างกฎหมายฉบับนี้ก็มีประโยชน์ในมิติอื่น ๆ ที่กฎหมายปัจจุบันยังไม่มีมาตรการที่ป้องกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะหากมาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่มีประสิทธิภาพจริงก็คงไม่มีเหตุการณ์ที่นิติบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทบางบริษัทถูกนำมาใช้บังหน้าในการกระทำความผิด และกรณีเช่นนี้หน่วยงานภาครัฐจะทราบก็ต่อเมื่อการกระทำความผิดเกิดขึ้นสำเร็จแล้วทั้งสิ้น แต่มาตรการตามกฎหมายฉบับนี้เป็นมาตรการเชิงป้องกันและเป็นการสร้างความโปร่งใสในการประกอบธุรกิจหรือการดำเนินงาน หากอาชญากรจะใช้นิติบุคคลบังหน้ากระทำความผิดก็จะทำได้ยากลำบากมากขึ้นนั่นเอง การกล่าวว่า

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
				ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ หรือธุรกิจ จึงเป็นการมองปัญหาแค่ด้านเดียว ส่วน ประเด็นว่ากฎหมายออกมาแล้ว ธุรกิจไม่ สามารถนำมาใช้ได้จริงเพราะผู้ใช้บังคับ กฎหมายก็ไม่มี ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในแต่ ละธุรกิจนั้น เป็นกรณีที่สำนักงาน ปปง. และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องทำความเข้าใจใน หลักการและสาระสำคัญของร่างกฎหมาย ฉบับนี้ร่วมกันเพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปใน ทิศทางเดียวกันต่อไป ๖) ส่วนประเด็นเรื่องความซ้ำซ้อนนั้น เห็นว่ามาตรการตามร่างกฎหมายฉบับนี้ แตกต่างจากมาตรการของกฎหมายอื่น ๆ ไม่ ว่าจะเป็นกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อ ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๖๓ ออกตามความใน มาตรา ๒๐/๑ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ รายงานการทำธุรกรรมต้องระบุผู้ได้รับ ผลประโยชน์ที่แท้จริง แต่ไม่ได้กำหนดหน้าที่ ตามกฎหมายแก่นิติบุคคลหรือองค์กรไม่

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
				แสวงหากำไรให้ต้องแจ้งข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม นอกจากนี้ หากพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งนิติบุคคลหรือองค์กรไม่แสวงหากำไรโดยทั่วไปแล้วเป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ให้นายทะเบียนมีอำนาจในการควบคุมกำกับตั้งแต่ขั้นตอนของการจัดตั้งและควบคุมกำกับกับการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่จดทะเบียน แต่มาตรการที่จะควบคุมกำกับให้นิติบุคคลหรือองค์กรไม่แสวงหากำไรมีความโปร่งใสในการดำเนินงานอันเป็นมาตรการเชิงป้องกันโดยต้องมีการแจ้งและยืนยันข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงหรือผู้มีอำนาจควบคุมต่อหน่วยงานภาครัฐด้วยยังไม่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายใดเป็นการเฉพาะ ดังนั้น มาตรการตามร่างกฎหมายฉบับนี้จึงไม่ได้ซ้ำซ้อนกับกฎหมายที่มีอยู่แต่อย่างใด ๗) ในกรณีที่เอกชนต้องการเข้าถึงข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงเพื่อที่จะตรวจสอบความถูกต้องก็สามารถทำได้ ซึ่งร่างมาตรา ๑๖ ได้กำหนดกรณีที่สามารถ

ลำดับ	ประเด็นที่ แสดง ความคิดเห็น	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทาง กฎหมาย (https://www.law.go.th/) จำนวน ๑ ครั้ง	ผลรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงาน ปปง. (www.amlo.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง	คำชี้แจง
				ขอตรวจหรือขอคัดสำเนาเอกสารนั้นได้ แต่ต้องขออนุญาตจากนายทะเบียนก่อนเพื่อไม่ให้ข้อมูลส่วนตัวของผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงถูกนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้องอันเป็นมาตรการควบคุมการใช้ข้อมูลเท่านั้น ส่วนกรณีของผู้มีหน้าที่รายงานเมื่อได้รับอนุญาตแล้วก็สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตลอดเวลาที่ผู้นั้นยังเป็นผู้มีหน้าที่รายงาน การทำธุรกรรมและมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย แต่ต้องอยู่ภายใต้มาตรการควบคุมการเข้าใช้ข้อมูลของนายทะเบียนเพื่อความปลอดภัยของข้อมูลนั้น